

Finansministeren (*Kjeld Philip*): Det fremsatte lovforslag omhandler to forhold. For det første skattefri fradrag for bidrag fra forældre til studerende børn, for det andet nedslag i skatteansættelsen for studerende. Bemærkningerne til lovforslaget fremhæver en række forhold, der skulle tale for at indføre de foreslåede regler. Disse argumenter er hentet fra betænkningen fra udvalget om de studerendes økonomiske vilkår.

Ved referatet af udvalgets argumenter har forslagsstillerne dog kun fæstnet sig ved den ene side af argumenteringen, men det er, som om de, når de er kommet til modargumenterne, er holdt op med at læse. Jeg vil derfor gerne for at afrunde billedet supplere med nogle bemærkninger om, hvad udvalget i øvrigt har haft at bemærke til forslaget.

Jeg vil gerne begynde med nogle bemærkninger til den foreslåede regel om skattefradrag for bidrag til de studerende børn. Udvalget har her bl. a. gjort opmærksom på, at en sådan fradragsret ligesom andre fradrag, der indrømmes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, vil have den virkning, at den opnåede skattebesparelse bliver størst for de større indkomster. Fradraget vil betyde, at der gives statsstøtte i form af skattelettelse til forældre, hvis indkomstforhold ellers ville afskære deres studerende børn fra støtte i form af legater og lån.

Så vidt jeg kan se, er reglen udformet således, at støtte i form af forældrefradrag vil blive indrømmet ganske automatisk, når den studerende blot forbereder sig til en afsluttende eksamen på behørig måde. Derimod er det ikke som ved tildelingen af legater og lån gjort til en betingelse, at den studerende har vist sig dygtig, og egnet til det pågældende studium.

Det kan næppe betvivles, at navnlig for de studerende ved vore to universiteter, hvor i mange tilfælde en effektiv kontrol med studierne intensitet ikke forekommer, vil en regel som den anførte kunne medføre store muligheder for uretmæssige fradrag.

Det må i det hele taget forekomme noget ejendommeligt, at vi, efter at vi nu i snart 20 år har diskuteret børnefradrag og børnetilskud og omsider er kommet bort fra

børnefradragene, nu skulle indføre dem på ny.

Vedrørende forslaget til nedslag i den skattepligtige indkomst for studerende med indkomster under 7 000 kr. har udvalget givet udtryk for, at en sådan bestemmelse i nogle tilfælde vil kunne tilskynde studerende til at påtage sig erhvervsarbejde eller forøge deres erhvervsarbejde. En sådan udvikling finder udvalget ikke ønskelig.

Af de undersøgelser, udvalget har foretaget, fremgår det, at nedslagsreglen vil have betydning for knap $\frac{1}{3}$ af de ugifte studerende. Af gifte studerende vil kun omkring 10 pct. få gavn af reglen. De skatte- nedstøttelser, der kan blive tale om, vil i øvrigt være relativt små, og de vil netop komme til at gavne de grupper af studerende, som påtager sig et efter udvalgets opfattelse uønsket stort erhvervsarbejde. Det kan næppe være rimeligt, at man ligefrem opmuntrer hertil.

Der er i øvrigt en nøje sammenhæng mellem lovforslagets to regler. Det beløb på indtil 3 000 kr., som forældrene trækker fra, skal medregnes i den studerendes skattepligtige indkomst. Hvis denne er under 7 000 kr., skal den studerende have et nedslag på indtil 2 000 kr. Det er således forslagsstillerne hensigt at forøge skatte- lovgivningens i forvejen betydelige antal fradrag med hele to nye, og dertil kommer, at bestemmelserne om, hvornår børn under 18 år skal skatteansættes selvstændigt, bliver mere udviklede end hidtil.

Just noget forenklingsforslag kan man ikke påstå at forslagsstillerne er nået frem til.

I det hele taget forekommer det mig, at man bør se det foreliggende forslag i sammenhæng med forslaget om øget støtte til de studerende ved legater og lån. Navnlig må det nærmere undersøges, hvorledes de to former for støtte taget under ét vil virke for familier på forskellige indtægtstrin.

Jeg behøver ikke at tilføje, at regeringen er indstillet på at gå meget langt for at sikre, at alle dertil egnede uden hensyn til økonomiske forhold kan få en uddannelse.

Forslaget om ungdommens uddannelsesfond er jo det bedste bevis herfor. Vi er meget vel klar over, at der også for bedrestillede kan være økonomiske problemer